

<p>1. Ausiàs March, "Alguns han dit que la Mort és amarga"</p> <p>Alguns han dit que la Mort es amarga; poden ho dir los qui la sabor senten, o de per ssi o com per altre tenten sa fort dolor, qu'entre totes es larga. Per mi no tem, per altre l'e temuda; puy's fon cruell, ja pietat no m'haja; qui 'n terra jau, no tem pus aval caja: en l'esperat ma sperança 's perduda. O partiment doloros, perdurable, fent en dolor mi comparat diable!</p> <p>2. Vicent Andrés Estellés, "Cançó de bressol", musicada per Araceli Banyuls http://www.musicadepoetes.cat/.../org.uoc.lletra.musicaDePoet...</p> <p>Jo tinc una Mort petita, meua i ben meua només.</p>	<p>3. Jacint Verdaguier. "Caminant", musicat per Roger Mas https://www.youtube.com/watch?v=km6Hgl1eaKmA</p> <p>Mig segle fa que pel món vaig, camina que camina, per escabrós viarany vora el gran riu de la vida. Veig anar i veig venir les ones rodoladisses: les que vénen duen flors i alguna fulla marcida, mes les ones que se'n van totes s'enduen ruïnes. De les que em vénen damunt quina vindrà per les mies? Una barca va pel riu d'una riba a l'altra riba; fa cara de segador la barquera que la guia. Qui es deixa embarcar, mai més torna a sa terra nadiua, i es desperta a l'altre món</p>	<p>4. Maria-Mercè Marçal, "Covava l'ou de la mort blanca", musicat per Sílvia Pérez Cruz https://www.youtube.com/watch?v=qK-OtNi4EtI</p> <p>Covava l'ou de la mort blanca sota l'aixella, arran de pit i cegament alletava l'ombra de l'ala de la nit. No ploris per mi mare a punta d'alba. No ploris per mi mare, plora amb mi. Esclatava la rosa monstruosa botó de glaç on lleva el crit. Mare, no ploris per mi, mare. No ploris per mi mare, plora amb mi. Que el teu plor treni amb el meu la xarxa sota els meus peus vacil·lants en el trapezi on em contorsiono agafada a la mà de l'esglai de l'ombra.</p>	<p>5. Joan Miquel Oliver, "Sa núvia morta", lletra i música seues. https://www.youtube.com/watch?v=NJ5SGr4v_zg</p> <p>Neda sa núvia dins es safareig, plora molt i pensa que no s'ho mereix i sa lluna plena vetlla es tarongers; de color taronja és també aquest peix. Neda sa núvia, no se vol casar, s'aigua verda és plena des seu vestit blanc. Dins sa casa toquen algo d'en Chopin ara que s'hi escau tan exactament. Neda sa núvia i entre es convidats hi ha una teoria (xerren d'un amant). Fuma i diu "què passa" un pallasso vell, i sa mare d'ella, i sa mare d'ell Ploren amagades, ja no poden més molt engalanades beuen JB's, i es infants se queixen súper avorrits ...I ningú sospita on és es nuvill Que entra dins sa casa molt desorbitat</p>
---	---	---	--

<p>Com jo la nodresc a ella, ella em nodreix igualment. Jo tinc una Mort petita que trauc els peus dels bolquers. Només tinc la meua Mort i no necessite res. Jo tinc una Mort petita, i és, d'allò meu, el més meu. Molt més meua que la vida, amb mi va i amb mi se'n ve. És la meua ama, i és l'ama del corral i del carrer de la llimera i la parra i la flor del taronger.</p>	<p>quan ha feta una dormida. Barquereta del bon Déu, no em faces la cara trista: si tanmateix vens per mi, embarca'm tot de seguida; lo desterro se'm fa llarg, cuita a dur-me a l'altra riba, que mos ullets tenen son i el caminar m'afadiga.</p>	<p>Com la veu del castrat que s'eleva fins a l'excés de la mancança. Des de la pèrdua que sagna en el cant cristal·lí com una deu. La deu primera, mare.</p>	<p>cerca s'escopeta i se lleva es frac tira sa corbata "jo la mataré, si no vol ser meua, no és de ningú més". Bota una bardissa i en es safareig ho entén sa núvia i li diu "mata'm" i una escopetada seca i zenital crema dins sa fosca com el cel un llamp. Morta sa núvia, dins es safareig, plora molt i pensa que no s'ho mereix i sa lluna plena vetlla es tarongers; de color taronja es també aquest peix. Morta sa núvia, no se casarà i vermell s'enfonsa es seu vestit blanc. Dins sa casa toquen algo d'en Chopin ara que s'hi escau tan exactament.</p>
--	---	---	---